

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 74 (2178).

ВІВТОРОК, 22 червня 1976 року

Ціна 2 коп.

ФОРУМ МОЛОДІ ЄВРОПИ

Залитий яскравим світлом зал конгресів Варшавського Палацу науки і культури прийняв почесних гостей — представників молодого покоління країн Європи. Тут відкрилась європейська зустріч молоді і студентів, цілі і завдання якої пиляча девіз: «За міцний мир, безпеку, співробітництво і соціальний прогрес». Символічне зображення голуба миру над столом президії підкреслює благородні цілі молодих учасників цього міжнародного форуму.

Під загальним лозунгом боротьби за міцний мир, безпеку, співробітництво і соціальний прогрес у Варшаві зустрілися 1500 юнаків і дівчат, представники різних політичних течій і переконань.

Учасників форуму молодого покоління Європи сердечно вітав голова Державної Ради ПНР Г. Яблонський.

Про важливість Варшавської зустрічі для мирного співробітництва у світі положень Заключеного акта Хельсінської наради говорив голова Головної Ради Федерації Соціалістичних Спідок польської молоді Збіслав Куровський.

Бурливими, тривалими оплесками зустріли представників молодіжних і студентських організацій 31 країни квітання Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва учасниками зустрічі «За міцний мир, безпеку, співробітництво і соціальний прогрес». Привітання товариша Л. І. Брежнєва зачитав перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

(ТАРС).

ОЖЕН день наближає нас до найвідповідальнішої пори — збирання врожаю. Жнива першого року десятої п'ятирічки стануть серйозним екзаменом хліборобської честі. Адже рік цей заспівний. Від того, як попрацюємо, чого доб'ємося, залежатиме успіх і в наступних чотирьох роках. Молодий друже!

Нині, коли до початку жнив лишилося вже й не так багато часу, коли на більшості збиральних машин стоїть знак «Д-76», нам хочеться поговорити з тобою, з твоїми ровесниками. Поговорити і дати напутнє слово на дорогу усім тим, хто триматиме в руках кермо комбайна чи трактора, транспортуватиме зерно та солом, проводитиме техогляди і ремонтуватиме машини, прийде допомагати старшим працювати на токах. Наше слово — до комсомольських активістів, до всіх юнаків і дівчат, хто хоч якоюсь мірою причетний до долі врожаю.

Нещодавно Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по збиранню врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1976 році». У ній намічено конкретні заходи, що забезпечать успішне проведення косовиці хлібів, заготівель продуктів землеробства і тваринництва. Нинішні жнива — важливий етап у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України. На кожного комсомольця, на кожного молодого хлібороба — це покладає особливу відповідальність.

Здавна змагаються хлібороби Кіровоградської та Одеської областей, на сотнях тисяч гектарів вирощують пшениці і жита, ячмінні і горох, кукурудзу і технічні культури. Майже кожен другий гектар ранніх зернових, кожен третій і четвертий гектар кукурудзи і цукрових буряків — комсомольський. Адже задуми ваші великі. Запланували у першому році п'ятирічки зібрати з кожного гектара по 50 центнерів зернових, 70 центнерів зерна кукурудзи, 500 центнерів цукрових буряків. Тож старайтеся, хлопці й дівчата, докладайте рук до землі, щоб врожаїлась нива, була дорідною!

Завдання перед механізаторами республіки цього року стоять складні і почесні — зібрати 46—47 мільйонів тонн, засипати в засіки Батьківщини мільярд пудів зерна. Хлібороби Кіровоградщини мають продати державі 1330 тисяч тонн, Одещини — 1336 тисяч тонн хліба. Завдання це вимагає напруження усіх зусиль, використання усіх резервів! Чи все вже зроблено у твоєму колективі, бригаді, ланці, щоб зустріти жнива у всеозброєнні? Поглянь навкруг, юний друже. Можливо хтось із твоїх товаришів ще не «загерметизував» комбайна, мовляв, встигну. На жнивах дрібниць немає: нестача запчастини, невчасно проведений техогляд обернуться вимушеними простоями в найгарячішу пору. Розберись у всьому негайно і допоможи тим, хто не в змозі довести розпочату справу до кінця. Будь господарем, не заспокоюйся доти, поки кожен, хто трудиться з тобою поруч, не зробить все можливе для найефективнішого використання збиральних машин.

Безмежна нива Одещини і Кіровоградщини — сотні тисяч гектарів. Уяви своє поле у цьому безмежжі. І поле сусіда. Згадай, якого великого значення В. І. Ленін надавав практичному повторенню досвіду, відповідальності кожного за спільну справу, кожному принципові соціалістичного змагання, яке стало головною рушійною силою боротьби за виконання зобов'язань. Саме в змаганні — ланка з ланкою, бригада з бригадою, область з областю — безмежна нива завершиться на славу!

Сміливіше, молодий друже, мірайся майстерністю із досвідченими хліборобами. Трудове суперництво примусить піднятися, йти вперед, переймати досвід — стати врівень з правофланговими.

Молоді хлібороби наших областей завжди були на передньому краї боротьби за успішне здійснення планів партії. Ось і нині усі комсомольсько-молодіжні бригади, ланки, екіпажі розгорнули змагання під девізом: «Кожному полю — Знак якості!». 460 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок Одеської області вирощують зернову кукурудзу, виборюючи встановлений Одеським обкомом ЛКСМУ України приз дівчі Героя Соціалістичної Праці Є. В. Блажевського. Вони запланували зібрати 50-центнерні врожаї на кожному гектарі. Під час роботи XXV з'їзду КПРС молоді механізатори передових комсомольсько-молодіжних тракторних бригад Кіровоградської області закликали своїх земляків-ровесників включитися у рух за високоефективне використання та подовження строку служби сільськогосподарських машин без капітального ремонту. Понад п'ять тисяч молодих хліборобів беруть участь у цьому патріотичному починанні. Нині механізатори ще й ще раз перевіряють якість ремонту збиральної техніки. Рубежі кіровоградських та одеських хлі-

ІМ'Я ПРОСЛАВ УРОЖАЄМ!

СЛОВО ДО МОЛОДИХ ЖНИВАРІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ТА ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ

бобові—високі і вагомі. Правофлангові соціалістичного змагання—очолювана А. Харкавим комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу «Родина» Ульяновського району зобов'язалася виростити по 50 центнерів озимої пшениці з гектара, по 70 — зернової кукурудзи, а комсомольсько-молодіжна механізована ланка Михайла Миндру із колгоспу імені Татарбунарського повстання Татарбунарського району — по 100 центнерів зерна кукурудзи на площі 240 гектарів.

Головна турбота кожного комсомольця, усіх молодих хліборобів Кіровоградщини і Одещини — часно і без втрат зібрати врожай. А це можливо тоді, коли якісно будуть відремонтовані комбайни і жатки, коли хліба почнуть косити у день їх дозрівання. Щоб не пропала жодна зернина з комсомольського гектара — таке головне завдання! А для цього масо працювати ритмічно весь світловий день, закінчити жнива за 8—10 робочих днів. І передові господарства вкладаються у ці строки. Взяти, наприклад, ту ж комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду Анатолія Харкавого. Навіть минулого, несприятливого року, тут зібрали з кожного гектара по 47,8 центнера озимої пшениці — культури, яка займає значні площі в бригаді. У цих колективах урожай збирають сповна, без втрат. Гасло — «Ні колоска в стерні, ні зернини в соломі!» тут діє з першого і до останнього дня косовиці, а жнива закінчують за 8—9 робочих днів.

Як же скоротити строки збирання? Успіх жнив багато в чому залежить від чіткості їх організації. Якщо ефективно використовувати кожну машину, якщо кожен механізатор оволодіє досвідом передовиків, то строки косовиці можна скоротити на третину. А такий прийом, як вивантаження зерна з бункера комбайна на ходу? Комбайнери, які використовують його, намолочують щозміни за рахунок цього на 100—150 центнерів зерна більше, ніж ті, що працюють по-старому.

Скажеш, молодий хліборобе, що це для тебе не новина. Так. Але ж, на жаль, в деяких господарствах ще недооцінюють переваги нової технології, і, отже, затягують жнива, а відтак, втрачають центнери дорогоцінного зерна. Тож рівняйся на правофлангових, з перших кроків своєї трудової діяльності оволодівай хліборобською майстерністю, стань взірцем у роботі для своїх ровесників!

Молоді хлібороби!

Ви прочитали листа Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва групі механізаторів колгоспів і радгоспів — делегатів XXV з'їзду КПРС. «Зібрати врожай у найкращі строки і без втрат, провести всі інші сільськогосподарські роботи з висо-

кою якістю — це важливе народногосподарське завдання», — сказав Л. І. Брежнєв, — воно вимагає великої організаторської і політичної роботи. Це накладає на комітети комсомолу господарств особливу відповідальність за правильну розстановку комсомольців і молоді на вирішальних ділянках під час збиральної кампанії, за високу трудову дисципліну, підвищення авангардної ролі членів ВЛКСМ у боротьбі за хліб першого року десятої п'ятирічки. Потрібно намітити чітку програму діяльності кожного комсомольця, кожного молодого хлібороба.

Товариш Леонід Ілліч Брежнєв високо оцінив мобілізуючу роль передових сільських механізаторів, висловив впевненість, що усі хлібороби з належною увагою поставляться до викладених у їхньому листі дуже цінних міркувань і зроблять усе, щоб ці добрі поради дійшли до серця кожного трудівника, допомогли йому піднятися у своїй майстерності, зробили свій особистий вклад у успішне виконання завдань по розвитку сільського господарства.

«Справа нашої честі, всіх механізаторів, усіх землеробів — провести цього року сільськогосподарські роботи, збирання зернових та інших культур з найвищою ефективністю і якістю, забезпечити успішне виконання першої заповіді по продажу хліба та інших продуктів державі. І чим краще ми зуміємо мобілізувати всі свої резерви, тим вагомішим буде наш загальний вклад у здійснення планів десятої п'ятирічки, рішень XXV з'їзду КПРС. Ці слова із листа механізаторів сільського господарства товаришеві Л. І. Брежнєву звернені і до тебе, молодий хліборобе! Візьми напуття старших з собою в дорогу! Віддай урожаю всі сили, досвід і майстерність!

О. В. ГІТАЛОВ — бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області, дівчі Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС;

П. П. ВЕДУТА — голова колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Березинського району Одеської області, дівчі Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС;

Л. І. ШІЛІФЕР — голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області, Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС;

А. К. КУЦІЙ — бригадир тракторної бригади колгоспу імені Леніна Балтського району Одеської області, Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС.

ЗАЯВА ЦК ВЛКСМ І КМО СРСР

на підтримку нової Стокгольмської відозви
за припинення гонки озброєнь, за роззброєння

Радянські юнаки і дівчата сповнені рішучості всемірно сприяти втіленню в життя програми дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів, прийнятої XXV з'їздом КПРС, де підкреслено, що необхідність добиватися припинення гонки озброєнь була і лишається одним з головних напрямів зовнішньополітичної діяльності нашої Комуністичної партії, Радянського уряду.

Нині в Радянському Союзі, як і в багатьох країнах світу, проводиться активна кампанія по збиранню підписів під новою Стокгольмською відозвою Всесвітньої Ради Миру за припинення гонки озброєнь, за роззброєння.

Ленінський комсомол, вся радянська молодь палко схвалюють і підтримують ініціативу Всесвітньої Ради Миру і вважають, що успіх цієї Всесвітньої кампанії відіграє важливу роль у боротьбі за припинення гонки озброєнь, за заборону ядерної та інших видів зброї масового знищення, за загальне і повне роззброєння.

По всій країні на численних зборах і мітингах радянська молодь разом з усім радянським народом висловлює підтримку зусиллям нашої Батьківщини і прогресивної громадськості всієї землі, спрямованим на забезпечення міцного миру на нашій планеті.

ЦК ВЛКСМ, КМО СРСР закликають молодь усіх країн відгукнутися на благородний заклик Всесвітньої Ради Миру і взяти найактивнішу участь у всесвітній кампанії за підписання нової Стокгольмської відозви за припинення гонки озброєнь, за роззброєння.

Масова підтримка цього руху прогресивною молоддю послужить зміцненню тривкого миру та безпеки в Європі і в усьому світі, сприятиме утвердженню принципів, закріплених у заключному акті Наради з питань безпеки і співробітництва в Хельсінкі.

Сучасне молоде покоління ясно уявляє, чим є сьогодні для всіх народів, для юнацтва планети гонка озброєнь, названа найбільш реакційними колами імперіалізму.

Гонка озброєнь веде до постійно-

го нагнітання напруженості у світі, до створення загрози ядерної війни.

Гонка озброєнь важким економічним і соціальним тягарем лягає на плечі широких народних мас.

Гонка озброєнь справляє особливо глибокий вплив на молодь, яка найбільше терпить від пороків буржуазного суспільства — безробіття, інфляції, економічних криз.

Сказати «ні» гонці озброєнь, це значить:

- остаточно розтопити льоди «холодної війни», подолати опір противників розрядки, зробити процес розрядки необоротним;
- вивільнити значні кошти на конкретні потреби молодого покоління;
- здобути важливу перемогу в боротьбі прогресивної молоді за свої соціальні і економічні права;
- дати можливість молодому поколінню планеті жити, працювати і вчитися в обстановці миру, безпеки і співробітництва.

Спинити гонку озброєнь, боротися за роззброєння — невідкладне і почесне завдання молоді.

Ленінський комсомол, радянські молодіжні організації висловлюють упевненість, що широкі верстви зарубіжної молоді та її організації внесуть вагомий вклад в успіх всесвітньої кампанії за припинення гонки озброєнь, за роззброєння і підпишуть під новою Стокгольмською відозвою Всесвітньої Ради Миру.

Все далі, за горизонт

НА ТРАСІ «ДРУЖБА»

На будівельному майданчику Світловодської ділянки газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР можна зустріти, на перший погляд, звичайних робітників, яких багато на ударних об'єктах десятиріччя. Ці засмагілі люди з обвітреними обличчями знають, що значить жити і працювати в Каракумських пісках чи на схилах Карпатських гір. Вони випробували і гранітну твердість Уральського граніту, і льодовий подих суворого Півночі. Іх не раз переривали суворі будні. Та з усіх випробувань вони виходили з честю.

В кожному колективі життєвий досвід, людська мудрість, винахідливість старшого. Такою людиною є електроварник М. Т. Борщ, який приїхав на будівництво газопроводу із Куйбишевського БМУ-3 зваривально-монтажного тресту. Секрети майстерності він пізнавав на важливих для країни об'єктах. За успішне виконання завдань восьмої і дев'ятої п'ятирічок Михайло Трохимович нагороджений орденом Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора.

Його товариш А. В. Гринченко зварник-напівавтоматик Київського БМУ-11, також багато років працює на «семи вітрах». Він брав участь у спорудженні нафтопроводу «Дружба», унікального електричного кабелю — Угорщина, прокладав газопровід Дашава — Мінськ. Учасник багатьох будов і зварник-напівавтоматик Дніпропетровського БУ-12 тресту «Укрнафтогазмонтаж» І. В. Ручка.

Наймолодший з них комуніст А. П. Лопаткін, електрик за професією. Стаж роботи в нього, звичайно, менший, але любові до вибраної професії, енергії стільки, що й досвідчені можуть позаздрити. Одним словом — робітник-гвардія! Магістральний газопровід, який проходить у районі Світловодська, протягнеться від передгір'я Уралу до Карпат. По ньому в 1978 році «голубе золото» із Оренбурзьких підземних кладових попливе у країни РЕВ — Болгарію, НДР, Польщу, Румунію, Угорщину, Чехословаччину. І будуватимуть його спільно цими країнами.

В районі Світловодська працює колектив Німецької Демократичної Республіки. М. Т. Борщ очолює бригаду молоді з НДР. Він — наставник, а це важливо і необхідно, бо кожен об'єкт стає школою не тільки трудового гарту, а й виховання. Тут, на будівництві, як у дзеркалі, відбивається одне із найважливіших завоювань соціалізму — згуртованість і дружба людей соціалістичних країн, панує дух солідарності, взаємної поваги і підтримки.

Комуніст Вольфганг Кіршер також наставник молоді серед своїх співвітчизників. Він працює старшим зварником. У себе на батьківщині довгий час очолював передову бригаду. Чотири зварники з його колективу трудяться поруч з ним тут, у Світловодську. Досвідчений майстер своєї справи, Вольфганг Кіршер ділиться важливим висновком: «Робота пліч-о-пліч — прекрасна основа для справжньої дружби, а газопровід — це, безумовно, новий етап розвитку соціалістичної інтеграції».

Старшою працює на будівництві член Спілки вільної німецької молоді Петер Файснер, монтажник. У Радянському Союзі він вперше. Йому 21 рік, і на такому відповідальному об'єкті він також вперше у житті. Серйозно готується Петер до того, щоб потрапити на будову. Що приваблює на будівництво газопроводу?

«Саме тут можна не тільки підвищити кваліфікацію, оскільки траса — це полігон впровадження передового досвіду, але й на собі відчувати, що таке соціалістична трудова співдружність. Я дуже радий нашим першим трудовим перемогам на честь дев'ятого з'їзду Соціалістичної єдиної партії Німеччини! Те, що нам вручили почесний Червоний прапор ЦК СЄПН, ми, члени Спілки вільної німецької молоді, сприймаємо як довіру і докладаємо всіх зусиль, щоб виправдати його. В цьому нам допоможуть наші радянські друзі».

Л. ДЕРЕВ'ЯНКО,

член корпункту «Молодого комунара».

В світовий процес становлення титанової індустрії Радянський Союз вніс значний вклад. Багаторічні дослідницькі роботи, направлені на вдосконалення технології виробництва титану, були проведені радянськими вченими і металургами. Березниківський і Усть-Каміньогорський титано-магнієві комбінати відіграли важливу роль в автоматизації виробничих процесів, пов'язаних з випалкою титану.

На фото: білі пульту управління печами для плаки титану на Березниківському титано-магнієвому комбінаті.

Фото Е. КОТЛЯКОВА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ
«МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„ПОЗНИЧТЕ ПРОЦЕНТ
АВТОРИТЕТУ“ —

під таким заголовком в номері «Молодого комунара» від 25 травня цього року опубліковано статтю, в якій йшлося про подолання в роботі комсомольських організацій Кіровограда по впровадженню в дію комплексу ГПО, будівництва спортивних споруд за місцем проживання.

Як повідомив секретар міськомкому В. Каліна, стаття обговорювалась на зборах комсомольських працівників обласного центру. Самостійно визначено, що комітет комсомолу останнім часом послабили увагу до питань спортивно-масової роботи серед молоді, складання нормативів ГПО. Деякі секретарі комітетів комсомолу (заводів радіовиробів, друкарських машин, комбінату «Кіровограджбуд») зайняли безініціативну позицію у залученні молоді до будівництва спортивних споруд. На всі ці недоліки вказано учасникам зборів.

Міськомком комсомолу після опублікування статті зробив серйозні висновки. Розроблено конкретні заходи, спрямовані на організацію змагань за програмою комплексу ГПО. Перший етап складання нормативів пройде в День радянської молоді на всіх стадіонах міста. Комітету комсомолу заводу радіовиробів вказано на останній строк введення в дію спортивного залу — до початку 1977 року. Інші упорядковуються спортивні майданчики в мікрорайонах міста.

ТЕПЛОГО осіннього дня в напрямку села Грушки, польовою дорогою йшов солдат. Впізнавав рідні місця, на новій груді вдихав степове повітря, від якого хмеліла голова, та все прискорював ходу. До села ще було далеко. Але він вдихався за обрії: чи не видно будиноків — так хотілося когось зустріти!

— Куди поспішаєш, Леоніде? — гукнув хтось від лісоступи. Назустріч йшов чоловік в комбінезоні. — Леде, впізнав тебе. Ну, здорово, солдате. Відслужив, значить?

— Так, — ніяково відповів Леонід Татчук, потиснувши руку тракториста.

Рука була сильна і тверда, аж піби струмом вдарило. Леонід теж впізнав його. Це був Петро Животовський — один з кращих механізаторів господарства.

— Твоїх зараз вдома немає, всі у полі.

— А ви все на тракторі?

— Атож... Як там служилося? — і дослухавши розповідь, поставив гостеві ще одне запитання: — Ти як плануєш далі?

— У поле піду, може й до вас. Приїмте?

— Чого ж ні. Курен є, навчися...

У механізаторів існує правило: щоб добре зорати поле, потрібно вірно прокласти першу борозну. Так і в житті: варто схилити десь — підуть огріхи, а обереш вірну дорогу — знайдеш частя.

Через кілька днів Леонід пішов на курен механізаторів. А згодом почав працювати зі своїм наставником, досвідченим трактористом Петром Киріловичем Животовським. Одержав незабаром свого трактора, і ось уже понад півліт самостійно вирощує цукрові буряки.

ЯКОСЬ його помічник Михайло Харченко, трохи гарячкуватий і нестриманий за характером, взявши зборя-

ДОЛЯ ЙОГО НА ЗЕМЛІ

Штрихи
до портрета
сучасника

зання, вирішив негайно приступити до роботи і виконати завдання якнайшвидше. Леонід, людина небагатослівна і спокійна, погодився з ним. Але перед цим детально обдумав усе, вніс свої пропозиції, дав кілька порад (так завжди робив його наставник). Такий підхід до справи приніс бажані результати. У 1968 році вони зібрали на 450 центнерів цукрових буряків з гектара. Це було високе трудове досягнення, заслуга обох трактористів, результат їхньої справжньої дружби.

За вимогливості до себе і товаришів по роботі, самовідданості у праці поважали його однокласники передового тракториста. Його портрет — завжди на колосній Дошці пошани, він переможець в соціалістичному змаганні, ударник дев'ятої п'ятирічки, має звання «Майстер — золоті руки», нагороджений медаллю ВДНГ.

Кілька років тому Леоніда Татчука спіткало нещастя: дуже поранив руку. Допікав його не тільки біль — не міг змиритися з тим, що марує час у гарячу пору. Саме збирався буряки, і йому, ой, як не хотілося сидіти вдома! Це ж його поле, його врожай, який він доглядав, ростив, піклувався і почував у тракторі. І от мач... Вже на четвертий день віншов у степ і сів за зерно бурякозбирального комбайна. Так веліла йому совіть хлібороба, гаряче серце молодого комуніста.

ЗА ТРУДОВІ успіхи у минулій п'ятирічці передовий тракторист колективу імені Шевченка Леонід Татчук удостоєний ордена Трудового Червоного Прапора. У відповідь на високу урядову нагороду він зобов'язався в першому році десятиї п'ятирічки виростити по 500 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі.

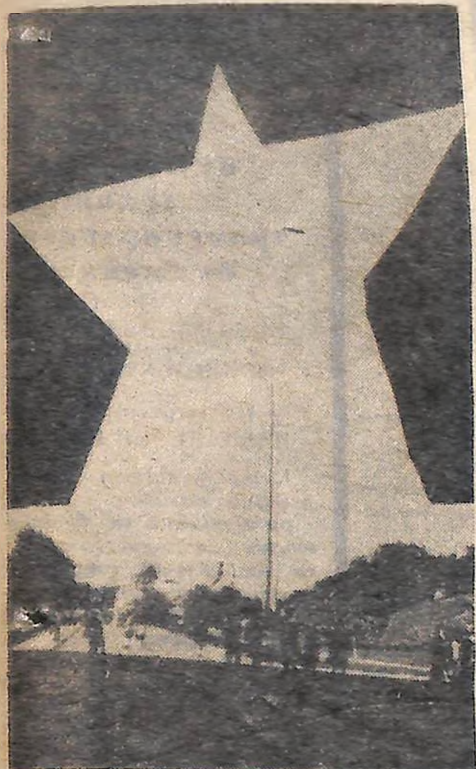
...Понад усе любить Леонід поле. Особливо ввечері, коли починає сутеніти. Він зупиняє трактор і, присівши на теплу землю, довго дивиться в небо, поки воно потемніє. Скільки зірок на тому, небі, скільки таємниць!.. У такі хвилини згадує Леонід, свою дружину. Як так давно, взявшись за руки, ходили вони в степ, разом мильувалися красою рідного краю. Все допитувалось, яка його зірка. Він посміхався — не в небі була його доля, а тут, на землі.

Тепер у них двоє дітей: Петрик і Ігор. Ще малі, але до техніки тягнуться. Тільки побачать батька, на трактор просяться, а в поле ходили б кожного дня. Вдома тільки й розмов про трактори, автомобілі. Старший вже читає технічні журнали, які передбачає батько. По-справжньому щаслива і дружна сім'я у Леоніда Татчука. А якщо злагода вдома, то й на роботі працюється легко...

В. ДОБРЯНСКИЙ.

Колгосп імені Шевченка
Ульяновського району.

ФОРТЕЦЯ НАД БУГОМ

33 років тому, 22-го червня 1941 року, фашистські ордни вирономно порушили державний кордон СРСР. Однією з перших прийняла на себе удар порога старої Брестської фортеці. Біля її стін уже в перший день війни фашистські загарики змушені були задкувати під силою удару радянських воїнів.

Знаходячись далеко від лінії фронту, близько місяця чинив опір героїчний гарнізон фортеці, сковаючи цілу фашистську дивізію. Захисники фортеці радянські люди більше 30 національностей. Лише небагатьом із них випало на частку побачити сонце перемоги.

Вітчизняні мати високо оцінили ратний подвиг героїв. 8-го травня 1965 року Брестській фортеці присвоєно почесне звання «Фортеця-Герой» з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка». На території фортеці протягом 1968–1971 років зведений величний меморіальний комплекс.

Нескінченним потоком ідуть у фортецю люди, які наші співвітчизники, так і зарубіжні гості, щоб віддати данину глибокої поваги безсмертному подвигу її захисників, пихованих ленінською партією.

М. НОЖНОВ.

На фото: вгорі — головний вхід в меморіал Брестської фортеці; внизу — пробиті кулями і осколками Колмські ворота цитаделі.

Фото автора.

ВАЛЕНТИН Мороз входив у літературу в шістдесяті роки — з тим поколінням поетів, що наполегливо шукало себе в поезії, прагнуло виробити власний голос. Як відомо, тоді не обійшлося без певних накладних витрат. Та головне, що ряд імен з того покоління — поряд зі старшими товаришами по перу — сьогодні визначає обличчя української радянської поезії.

Потяг до оригінальності, сказати б, навіть незвичайності поетичної мови й поетичного образу захопив і В. Мороза. У нього знаходимо визначення в дусі «шістдесятників» ліричних жанрів («варіації», «медитації», балади... без відчутних баладних ознак тощо), чужою напружене вслушування у слово («Озимина... Озима... О зима!»), бачимо прекрасно скоплені картини життя (такіх віршів у збірках «Ми — земля», «Дерево на обрії» чимало).

І ось поет прийшов до читача з новою книжкою творів, яка має дещо претензійну назву «Тінь дощу».

(Але якщо було «В затінку жайворонка», то чому б не бути «Тіні дощу»? Зміст метафоричний, винесеної в заголовок книги азот розкриває в творі «Вечірній сонет: «Тінь дощу» — це роса. Зрозуміло, читач — залежно від свого життєвого й естетичного досвіду — може вкладати в цей троп ширший чи вузький зміст, але сам поет не подбав, щоб образ роси піднести до ширшого, символічного рівня.

Що нового вносить остання книжка В. Мороза в образ його ліричного героя? В якому напрямі розвивається поетичне мислення автора?

Для В. Мороза починається якісно новий період творчості. Здається, переїзд у рибне село, незвичайним образом, тропами, побудованими на віддалених асоціаціях. Натомість приходять прозорі думки, прісноводність бажань і можливостей, хоча подекуди це здійснюється вихором емоцій, що примушують «спалити за собою всі мости», переступати «через неможливе».

У творчих пошуках поет приходить до народної пісні як естетичного ідеалу, до поетизації конкретного факту. Так виникає потреба подавати до окремих віршів епіграф — паралель з фольклором, епіграфічний факт (якщо досить поширене в суспільстві), символічний ліній яких перетинаються в найрізноманітніших площинах. Поет не заперечує нас до творчої лабораторії, де відбувається процес художнього освоєння життєвого матеріалу.

З цієї групи вигідно виділяється вірш «Могила Пабло Неруді», сповнений пафосу пролетарського інтернаціоналізму. Лета не має влади над творчістю й іменем поета, який віддав своє слово на службу революційному народові, хоча прихильники кривавого генерала викрали навіть останки Неруді. Але хіба можна красти те, що ввійшло в свідомість народу, прогресивно-го людства?

Могилою безсмертного поета зробилася віднині вся планета, — майже афористично закінчується вірш. Його публіцистичність набула ознак художності. Навіть слово «могила», вжите на грані ризику, зазвучало велично — як «пам'ятник».

Зате вірш про Лесю не зовсім вдалий: тавтологія в першому рядку («безсмертний» і «не помирає»), що скоріше розслаблює, аніж підсилює думку, зміщення образів трави-поезії і трави-поетеси, нечіткий епітет «щаслива» в кінці твору («земля — щаслива і родюча» — про яку землю йде мова?) так і лишаються деталями, не зливаючись у художню єдність.

Не стали фактом мистецтва й життєві факти в «Григорівських сонетах». Усе загадкове й таємниче у вірші «Дві блискавки»: поета, мабуть, вразила несподіваність тропи «Дві блискавки кружляють наді

мною, немов шукають місця для гнізда», але його смислове навантаження не продумане.

Ліричний герой збірки В. Мороза «Тінь дощу» — наш сучасник. Для нього характерне багатомірне сприйняття життя з його трепетним сьогоденням, з його незабутнім революційним минулим і поривом до величній мети, що має промовисту назву — Комунізм.

Цікавий ракурс зображення війни знайдемо в «Думі про червоного птаха». Романтичне світовідчуття автора відбилосся в образі птаха-прапора, під яким в атаку вів бійців батько — «молодий комісар». Він не повернувся з бою. Та прапор, як естафету старшого покоління, як клятву вірності нашим ідеям, «син... нині із рук береш». «Птах червоний високо в небі» — то і символ нашого шляху, і наш дороговказ.

Таким же пристрасно прийнятий і сонет «Саласіє». Чесне слово про війну — це і дума про мир, і пам'ять народу, і обов'язок кожного, —

така провідна думка цього твору. З ним безпосередньо перекликається вірш «Тінь дощу». Картина, побита в ньому, майже ідилічна. Але постійно відноситься до повернутого тему, що ми яскраво відчуваємо ціну тієї тиші. За неї стоїмо ми, радянські люди, наша партія, про що так чітко й відповідально говориться на XXV з'їзді КПРС. Тут, очевидно, маємо той випадок, коли, як писав поет, «часом можна висловити пейзажем те, для чого слів нема людських».

Пейзаж, природа присутні в багатьох віршах збірки «Тінь дощу». Спостерігаючи природу, насолоджуючись нею, роздумуючи про неї, ліричний герой В. Мороза прагне пізнати високі істини буття, неспроста діалектику життя людини і світу. Настає час, коли ти усвідомлюєш себе не тільки як окремість, а і як частину цілого — природи, Батьківщини, відчуваєш себе в чомусь таким, «як усі». Одначе тут ми маємо справу не з підсвідомістю особистості: збагнувши оту видиму простоту, раптом відчуваєш, як «серце холодне» — через відповідалість не тільки перед собою, а і перед усіма, за всіх. Так, здавалось би, у найтішнішому відчутті активна громадянська позиція автора.

Все настільки ж в поетову пісню вживається мотив осіні — в природі і в житті людини, коли перейдено полудневий пруг. Ідуть пошуки способів діалектичного «зняття» одвічної суперечності між «можу» і «знаю». Формула «для частя людського осінь не кінець, а лише початок» не нова, але кожен завжди ніби відкриває її заново. Це одна з так званих вічних істин. Актуальність її не втрачається, бо від її розв'язання залежить зміст життя людини: для народу, для Батьківщини чи тільки для власного кубельця. «Як мало зроблено», — дорікає собі поет, озирнувшись «на своє життя». Він прагне ще глибше пірнути в «праці вічний вир», внести й свою частку в героїчну працю радянського народу. Одвічна тривога за долю зернини, кинутої в землю, уособлює для автора тривогу за «золоті зернини» слів: що зійде з них — «хліб чи пісня сушних всіх пісень»? На перший погляд, правильно. Та тільки на перший погляд. Важко збагнути, чому в дилематичний зв'язок поставлено хліб і пісню. Щоб по-новому повернути тему? Але така спроба не призвела до поетичного відкриття. На жаль, подібні, «не дотягнуті» речі в збірці В. Мороза — не поодинокі.

Простеживши творчий шлях і напрями поетичних пошуків В. Мороза, розв'язав характеру його ліричного героя, не можна не відчувати всієї складності й відповідальності перших підсумків. Та головне, що поет усвідомлює їх і йде дорогою творчого зростання. Нехай на ній відкриваються йому нові поетичні далі.

В. МАРКО.

старший викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, кандидат філологічних наук.

НАВКОЛО

МАЙБУТНЬОГО

КУБКА КАНАДИ

Країна кленового листа з нетерпінням чекає міжнародного турніру на кубок Канади, який тут уже остаточно хрестить «найбільшою подією в історії хокею».

Чи не головне достоїнство наступного турніру, на думку ініціатора його проведення — керівника асоціації гравців НХЛ Алана Іглсона, в тому, що він допоможе відкрити спадковий інтерес канадців до виду спорту, родоначальником якого вони себе вважають. «У Іглсона світлих голів», — підтверджує кращий у професіональному хокеї воротар Кен Драйден. — «Ні для кого не секрет, що наша публіка помітно охолола до розіграшу кубка Стенлі».

Після довгих суперечень і вагань згодилися підтримати турнір і власники тутешніх професіональних клубів: переселений турнір обіцяє великий прибуток. Недарма півна імперія «Карліні О'їф» заплатила два з половиною мільйони доларів за право використання телетрансляції наступних матчів у рекламних цілях, а кожна хвилина реклами обійдеться замовникові в 23 тисячі доларів — сума, за канадськими поняттями, небувала.

Отже, одні цікавлять до турніру чисто спортивний інтерес, інші керуються фінансовими міркуваннями. Водночас канадський шотландський «Норзерн нейборз» вів його, справедливо вважаючи, що міжнародні спортивні об'єкти певною мірою сприяють розвитку розрядки.

Несподівано в Оттаві відбулася прес-конференція, на якій було уточнено деталі, що стосуються розіграшу кубка Канади. А відтак, дещо неясно до цього часу, наприклад, де проводити матчі. Організатори турніру хотіли б, щоб разом з Монреалем квестів прийняли друге значущий канадське місто — Торонто. Але хазяї місцевого хокейного стадіону «Мейпл лів гарден» загнули за ордену астрономічну ціну. Іглсон роздратований: «Кінець кімчем грації йдуть на жертви, погоджуючись заради турніру скоротити свою відпустку». Так чому б не винести доброту влі власникам?».

Збірний Радянського Союзу випало за жеребом грати так: 3 вересня — з ЧССР, 5 — з «Тре крунур», 7 — з Фінляндією, 9 — з командою США. А ще через день — гра з канадцями, яку організатори навмисне приберегли на десерт». А відтак, канадці надіялися побачити, принаймні, ще одну матчу своєї збірної з нашою командою: за умовами турніру два переможці кругового чемпіонату входять у фінал, де в серії з трьох ігор визначають володаря кубка Канади.

Передбачається, що кистяк команди Канади складуть гравці «Монреаль канадієнс» — найлегендарнішою у професіональному хокеї клубу, який тільки що з триумфом у сімнадцятий раз завоював кубок Стенлі. А поспіши у збірну «Кленового листа» армію, десять місцевих «зірок». Задається викреслити себе зі списку кандидатів знаменитий Горді Хоу. «Я — канадський, а мої сини мають американське громадянство і напевно будуть запрошені до збірної США», — сказав він. Виходить проти них на лід не стану — хокей у нас дуже жорстока гра». Під запитанням і участь Боббі Халла. Взимку на знак протесту проти зростаючої грубості професіонального хокею він оголосив страйк, а тепер вирішив піти зі спорту зовсім. «Ідіоти-хазяї, дилетанти-тренери і бездарні-гравці», — каже Халл, — «утонали наш хокей у багно, перетворили його з джерела задоволення у справний тортур».

У розмові з нашим кореспондентом міністр національної охорони здоров'я і соціального забезпечення Марк Лалонд сказав:

«Попередній візит радянських команд у Канаду зробили величезний вплив на канадців: а стількі й якісті гри наших хокеїстів справили незгладне враження. Ми багато чого навчилися у нас у нашій національній грі — так само, очевидно, як і радянські спортсмени засвоїли тут чимало корисного. Хокей допомагає нам усім краще одне одного знати, і ми маємо намір і надалі сприяти розширенню подібних контактів».

Л. ПАЛЛАДІН.

власкор АПН.

Оттава.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ІНІЦІАТИВА — З ДОБРУДЖІ

Тричі на місяць тольбукінська окружна газета «Добруджанська трибуна» Народної Республіки Болгарії присвячує молоді сторінку під назвою «Полум'я». На цих сторінках широко висвітлюються внутрішні діяльність первинних організацій, міських і районних комітетів Димитровської Комуністичної Спілки Молоді (ДКСМ), дедалі міцніші зв'язки молоді Добруджі та Кіровоградщини, взаємозбагачення досвідом у господарсько-культурному будівництві та у вихованні роботи.

центр, на одній з ферм продемонстрували свої прийоми праці. Переможниці — Марія Андонова і Вичка Васильєва з Балчицького аграрно-промислового комплексу — тепер готуються до окружного конкурсу доярко-стотонниць, що відбудеться в місті Толбукіні.

Розвідники

майбутнього

Активного розвитку на брала науково-технічна

творчість молоді на багатьох промислових підприємствах Добруджі. На рахунок умільців чимало винаходів, раціоналізаторських пропозицій, впровадження яких дало можливість перекласти на плечі машин і механізмів багато трудовитратних процесів праці, що виконувалися вручну.

Про розвиток руху новаторів виробництва серед молодих трудівників сільського господарства, зокрема механізаторів,

Вода

з криниці

Питанням політичної зрілості та фізичної загартованості молоді присвятив свій виступ у газеті секретар Толбукінського окружного комітету ДКСМ Жечо Попов. «Багатим джерелом військово-пат-

ріотичного виховання є глибоке вивчення героїчного минулого народу, його боротьби за національне й соціальне визволення, могутності сучасної болгарської народної армії та армії Варшавського Договору», — наголошує автор.

Газета повідомила також про те, що протягом місяця у військово-польовому таборі учнів технікумів і старшокласників середніх шкіл побували близько 850 юнаків і дівчат. Вони взяли участь у змаганнях із стрільби, у воєнізованих походах. Перед останньою зміною табору виступив делегат XI з'їзду БКП, перший секретар окружному ДКСМ Іван Станев.

Матеріал підготував

Н. ДОБРИН.

Змагання

стотонниць

Тих, хто бореться за одержання ста тонн молока на рік від закріплених груп корів в аграрно-промислових комплексах, називають стотонницями. У цьому змаганні нині бере участь більшість молодих доярок. Окремі з них нещодавно здобули першість у конкурсі професійної майстерності. Вони зібралися в районний

Зрижось ужитися!

**Запрошують
інститутами,
технікуми,
училищами**

Полтавський інженерно-будівельний інститут

оголошує прийом студентів

НА ПЕРШИЙ КУРС ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ
ФОРМ НАВЧАННЯ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Станційні факультети готують фахівців з спеціальностей: архітектура, промислове та цивільне будівництво, сільськогосподарське будівництво, теплогазопостачання та вентиляція, водопостачання та каналізація.

Загальнотехнічний факультет веде підготовку без відриву від виробництва по групах технічних спеціальностей: будівництво, енергетика, машинобудування, електроприладобудування та автоматика, технологія продовольчих продуктів, транспорт, економіка.

Зачочний факультет готує інженерів-будівельників без відриву від виробництва. Засідає і вечірня форма навчання за спеціальностями: промислове та цивільне будівництво, вечірня форма — за спеціальностями: теплогазопостачання та вентиляція, водопостачання та каналізація.

На навчання з відривом від виробництва приймаються особи віком до 35 років, які мають середню освіту, успішно склали екзамени та пройшли конкурсний відбір.

Вступники складають екзамени на всі спеціальності (крім спеціальності «архітектура») — з математики (письмово та усно), фізики (усно), російської мови та літератури або української мови та літератури (типр). На спеціальності «архітектура» — з креслення, малювання, математики (усно), фізики (усно), російської або української мови та літератури (типр).

Особи, які закінчили школу з золотою (срібною) медаллю, або одержали після закінчення середнього закладу та середнього профтехучилища диплом з відзнакою, і які складають екзамени з математики (письмово), а на спеціальності «архітектура» — з малювання та «відмінно», звільняються від реєстрації.

Прийом заяв на навчання з відривом від виробництва — з 20 червня по 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Ті, хто вступає у вуз на відразу після закінчення середнього загальної освіти, як правило, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожен рік, коли вони не навчалися.

На навчання без відриву від виробництва приймаються особи без обмеження віку, які мають середню освіту, працюють на підприємствах, в установах, колективах, успішно складають вступні екзамени та проходять конкурсний відбір.

Вступники складають екзамени з математики (письмово та усно), фізики (усно), української або російської мови та літератури (письмово).

Прийом заяв на загальнотехнічний та заочний факультет — з 20 квітня по 31 липня.

Заяви подавати на ім'я ректора інституту на адресу: 314601, м. Полтава, Першотравневий проспект, 24, інженерно-будівельний інститут, приймальна комісія.

До заяви додаються: документ про середню освіту (оригінал), характеристика, витяг з трудової книжки (для працюючих), медична довідка (форма № 286) та 4 фотокартки розміром 3x4 см.

РЕКТОРАТ.

Одеський технологічний інститут холодильної техніки та енергетики

оголошує прийом на 1976/77 навчальний рік

ДЕННЕ НАВЧАННЯ

Факультет холодної техніки — готує інженерів-механіків, які спеціалізуються по холодильних машинах, установках помірного охолодження, компресорних машинах та установках.

Факультет криогенної техніки — готує інженерів-механіків, які спеціалізуються по криогенних машинах, установках і системах, компресорних установках і машинах, установках для скраплення та розділення газів сумішей, транспортування та зберігання скраплених газів.

Факультет кондиціонування повітря — готує інженерів-механіків за спеціальністю «машина і апарати по кондиціонуванню повітря» для роботи в галузі скраплення, конструювання виробництва та монтажу кондиціонерів.

Теплофізичний факультет — готує інженерів-теплотехніків широкого профілю, які спеціалізуються в галузі теоретичних і експериментальних досліджень властивостей робочих речовин, а також процесів тепло- і масообміну в енергетичних, холодильних, криогенних та інших установках; інженерів-механіків, які спеціалізуються в галузі технічної криогістики.

Навчання без відриву від виробництва.

Вечірній факультет — готує інженерів-механіків, які спеціалізуються по холодильних і компресорних машинах та установках.

Загальнотехнічний факультет — готує інженерів по групах спеціальностей: машинобудування і приладобудування (м. Одеса); машинобудування і прилад-

обудування, технологія продовольчих продуктів, технологія товарів широкого вжитку, економіка (в м. Ізмаїлі — вечірня та заочна форма).

Зачочний факультет — готує інженерів-механіків, які спеціалізуються по холодильних і компресорних машинах та установках.

Документи приймаються:

на денне навчання — з 20 червня по 31 липня;

на вечірнє та заочне навчання — з 20 квітня по 31 липня.

Вступні іспити проводяться в строки:

на денне навчання — з 1 по 26 серпня;

на вечірнє та заочне навчання — кількома потоками з 15 травня по 20 серпня.

З огляду вступу до інституту необхідно звертатися в приймальну комісію за адресою: 270000, м. Одеса, ГСП, вул. Петра Великого, 13, ОТХП.

Телефони: 3-90-01, 3-90-02, 3-90-03.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви хочете набутися середню освіту і спеціальності, вступаєте до Онківського сільського середнього професійно-технічного училища № 7.

Заклад приймає учнів на 1976—1977 навчальний рік на такі спеціальності:

Тракторист-машиніст широкого профілю (учні здобувають середню освіту, строк навчання — 3 роки).

Тракторист-машиніст III класу (строк навчання — 1 рік).

Тракторист-машиніст широкого профілю (строк навчання — 2 роки).

Майстер-наладчик тракторів (строк навчання — 6 місяців).

Тракторист-машиніст для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К (строк навчання — 3 місяці).

Приймають: на трирічне навчання — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8 класів; на дворічне і одnorічне — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8—10 класів; на тримісячні курси — трактористів, що мають досвід роботи.

Вступники 10 класів і вище, звільнені в час навчання за скороченою програмою і одержують стипендію в розмірі 85 карбованців на місяць (строк навчання 3 місяці).

Учні забезпечують безкоштовно гуртожитком, вишнім одягом і спецодягом, триразовим харчуванням, вони одержують стипендію.

Учні, які закінчили училище на «відмінно», мають право вступати до вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня і далі — в міру комплектування груп.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику, медичну довідку, чотири фотокартки 3x4 сантиметри.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисіківський район, с. Онківське.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське ПТУ обласного побуту управління

оголошує прийом учнів
на 1976—1977 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійник чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу і суміжна професія — закрійник жіночих платтів та чоловічих сорочок;

закрійник жіночих платтів та чоловічих сорочок;

перукар широкого профілю і суміжна професія — приймальник широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних приймальних пунктів;

в'язальниця по виготовленню і ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів.

В училищі готують робітників таких спеціальностей (строк навчання — 2 роки):

кривець чоловічого, жіночого й дитячого верхнього одягу і суміжна професія — художнє штукування тканин;

фотограф;

годинникяр-гравер;

заготовщик-пошивник по індивідуальному шиттю та ремонту взуття і суміжна професія — майстер по ремонту чехолів і сумок.

На навчання приймають осіб віком від 16 до 35 років з освітою за 8—10 класів.

Учні одержують стипендію в розмірі 20 карбованців на місяць, а інгородні — ще й квартирні.

Вступники подають на ім'я директора училища заяву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням вибраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3x4 см).

Приймання документів — до 25 серпня.

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: 316017, м. Кіровоград, 13, пров. Веліковисіківський, 2. Телефон 3-20-17.

ДИРЕКЦІЯ.

Український поліграфічний інститут імені Івана Федорова

оголошує прийом студентів

на 1976—1977 навчальний рік

НА ПЕРШІ КУРСИ ТАКИХ ФАКУЛЬТЕТІВ

Навчання з відривом від виробництва:

Технологічний факультет, спеціальності: технологія поліграфічного виробництва; графіка, спеціалізація — оформлення та ілюстрація книг.

Механічний факультет, спеціальності: поліграфічні машини; автоматизація і комплексна механізація процесів поліграфічного виробництва.

Інженерно-економічний факультет, спеціальності: економіка і організація поліграфічної промисловості; журналістика, спеціалізація — редагування науково-технічної інформації та рекламної літератури.

Навчання без відриву від виробництва:

Зачочний факультет, спеціальності: журналістика, спеціалізація — редагування науково-технічної інформації та рекламної літератури; графіка, спеціалізація — оформлення та ілюстрація книг. Вступні екзамени проводяться в обсязі програми середньої школи з таких предметів:

На спеціальності «ТЕХНОЛОГІЯ ПОЛІГРАФІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА»: хімія (усно), математика (письмово), фізика (усно), українська або російська мова і література (типр).

На спеціальності: «ПОЛІГРАФІЧНІ МАШИНИ», «АВТОМАТИЗАЦІЯ І КОМПЛЕКСНА МЕХАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ ПОЛІГРАФІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА», «ЕКОНОМІКА І ОРГАНІЗАЦІЯ

ПОЛІГРАФІЧНОЇ ПРОМИСЛОВOSTI»: математика (письмово і усно), фізика (усно), українська або російська мова і література (типр).

На спеціальності «ЖУРНАЛІСТИКА» — українська або російська мова і література (письмово і усно), історія СРСР (усно), іноземна мова (усно).

До складання вступних екзамени на спеціальності «Журналістика» (навчання з відривом від виробництва) допускаються особи, які успішно пройшли творчий конкурс, що складається з таких етапів: написання в аудиторії статті науково-популярного характеру на пропонувані конкурсною комісією теми: світогляд.

Творчий конкурс проводиться з 15 по 25 липня.

На спеціальності «ГРАФІКА» — рисунок: живої натури — олівцем; живопис — акварель, гуаш або темпера; книжкова композиція (сюжетна обкладинка чи титульна сторінка з ілюстраціями, шрифотипом та декоративними елементами або ілюстрація на розвороті з текстом) — олівцем, перо або відоміва туш; українська або російська мова і література (письмово і усно); історія СРСР (усно).

Особи, які вступають на спеціальність «Графіка», подають на перегляд комісії свої творчі роботи.

До заяви на ім'я ректора інституту (єдина форма) треба додати документи про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу у вуз, медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки (розміром 3x4 см, без головного убору), виписку з трудової книжки або

Київський будівельний технікум транспортного будівництва

оголошує

ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977
НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення за спеціальностями:

розвідання та будівництво залізниць; мости та інші штучні споруди; будівництво тунелів та метрополітенів; магістральна транспортна будівництво.

На заочне відділення за спеціальностями:

розвідання і будівництво залізниць; мости та інші штучні споруди; будівництво тунелів та метрополітенів.

Технікум готує техніків-будівельників для будівництва залізниць і об'єктів транспортного будівництва.

Приймаються особи, які закінчили восьмирічну і середню школу.

Гуртжиток і стипендія на загальних підставах.

З 1 липня готують підготовчі курси.

Адреса: 252151, Київ-151, вул. Віничська, 10. Туди тролейбусом № 9 до зупинки «Вінницька».

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП Кіровоград-50, вул. Пучачерського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 14172.

Індекс 61197.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Зам. № 255.

Тираж 60 000.